

Evropská komise informovala v rámci své strategie i2010 o 470 iniciativách týkajících se digitální gramotnosti a konstatovala, že digitální gramotnost se postupně stává nezbytnou životní kompetencí. Nemožnost přístupu k ICT nebo nemožnost jejich používání skutečně komplikuje sociální integraci i osobní rozvoj (European Commission, 2008). Digitální agenda pro Evropu, která navazuje na strategii i2010, stanovila rozvoj digitální gramotnosti, inkluze a dovedností jako jednu ze sedmi akčních priorit (European Commission, 2013).

Ve Spojených státech jsou uplatňovány nejrůznější formy podpory používání ICT ve školách (Anderson a Dexter, 2009). Jednotlivé státy přijaly ve snaze o přizpůsobení svého kurikula a hodnocení požadavkům vzdělávací politiky většinou standardy vyvinuté Mezinárodní společností pro technologie ve vzdělávání (International Society for Technology in Education, 2007). Do národního hodnocení vzdělávacího pokroku v roce 2014 by mělo být zařazeno hodnocení technologické kompetence, která zahrnuje ICT kompetenci jako jednu ze tří oblastí (WestEd, 2010). Předmětem hodnocení bude schopnost práce s počítači a elektronickými výukovými programy, síťovými systémy a protokoly, příručními digitálními zařízeními a jinými technologiemi určenými k získávání, vytváření a sdělování informací.

Navzdory všeobecně uznávané důležitosti počítačové a informační gramotnosti se země značně liší ve zpracování příslušných explicitních kurikulárních dokumentů, zdrojů a vzdělávacích přístupů (Educational Testing Service, 2002; Kozma, 2008; OECD, 2005; Sturman a Sizmur, 2011). Vedle rozdílů v konceptuálním zpracování a předávání kurikula počítačové a informační gramotnosti existují mezi zeměmi také rozdíly v tom, jak velkou roli hraje škola a vzdělávací systém v rozvoji počítačových dovedností mladých lidí. V některých zemích mladí lidé uvádějí, že se seznámili s používáním počítačů spíše mimo školu než ve škole (viz např. Thomson a De Bortoli, 2007).

Zároveň není zcela zmapováno, k čemu mladí lidé informační a komunikační technologie využívají a co se jejich prostřednictvím, zejména mimo školu, učí. Někteří autoři si kladou otázku, zda mladí lidé při používání ICT skutečně rozvíjejí vědomosti a dovednosti, které budou potřebovat později v životě. Například Selwyn (2009) zpochybňuje hypotézy o kvalitě většiny samostatného učení prostřednictvím ICT a konstatuje, že mladí lidé používají internet spíše k pasivnímu konzumování informací než k aktivnímu vytváření obsahu.

Přestože mezi odborníky i tvůrci vzdělávací politiky panuje sdílené přesvědčení, že rodící se digitální gramotnost je pro život v dnešní společnosti důležitá, není příliš zřejmé, jak